II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 10. marts)

attiecībā uz pasākumiem C 5/2000 (ex NN 118/97), ko pieņēmusi Spānija, lai atbalstītu uzņēmumu *SNIACE SA*, kas atrodas *Torrelavega*, Kantabrijā, un ar kuru groza Lēmumu 1999/395/EK

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 1479)

(Autentisks ir tikai teksts spāņu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/612/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc aicinājuma ieinteresētām personām iesniegt savas piezīmes saskaņā ar minētajiem pantiem [1], kā arī ņemot vērā iesniegtās piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Komisija ar 1997. gada 17. aprīļa vēstuli saņēma sūdzību no Austrijas uzņēmuma *Lenzing AG*, kas ir Kopienas galvenais viskozes šķiedras ražotājs, par virkni pasākumu, kas veikti tā Spānijas konkurenta *Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española SA* (turpmāk tekstā "*SNIACE*") labā.

(2) Komisija 1997. gada 7. novembra vēstulē ziņoja Spānijas iestādēm par savu lēmumu sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

(3) Komisija Lēmumā 1999/395/EK [2] (turpmāk tekstā "1998. gada lēmums") uzskatīja par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu atbalsta veidus, ko piešķīra *Fondo de Garantía Salarial* (turpmāk tekstā "*FOGASA*") un *Tesorería General de la Seguridad Social* (turpmāk tekstā "*TGSS*") *SNIACE* labā, jo starp *SNIACE* un *FOGASA* noslēgtie līgumi par parādu atmaksu un starp *SNIACE* un *TGSS* noslēgtais līgums par atmaksas grafika pārskatīšanu neatbilda tirgus prasībām, jo līgumu rezultātā piemērotās procentu likmes bija zemākas nekā tirgus likmes. Ar minēto negatīvo lēmumu Spānijai tika uzdots pieprasīt no saņēmēja atmaksāt saņemto atbalstu.

(4) Eiropas Kopienu Tiesas 1999. gada 29. aprīļa spriedumā lietā C-342/96 *Spānija/Komisija* (turpmāk tekstā "*Tubacex*") [3] Tiesa uzskatīja, ka starp *TGSS* un *FOGASA* noslēgtie līgumi par parādu atmaksas grafika pārskatīšanu nav uzskatāmi par valsts atbalstu, jo minētās valsts iestādes rīkojās tā, kā būtu rīkojies privāts kreditors, kura mērķis būtu atgūt aizdotās summas, ja vien procentu likme nebūtu mazāka kā likme, ko būtu piemērojis privāts kreditors [4], un ka līgums par atmaksas grafika pārskatīšanu nenoveda pie jaunu parādu uzkrāšanās.

[1] OV C 275, 16.11.2007., 18. lpp.

[2] OV L 149, 16.6.1999., 40. lpp.

[3] Rek. 1999, I-2459. lpp.

[4] Sprieduma lietā *Tubacex* 48. apsvērums.

(5) Pamatojoties uz spriedumu lietā *Tubacex*, Komisija nolēma atkārtoti izvērtēt 1998. gada lēmumu, jo uzskatīja, ka tās secinājumi varētu būt piemērojami *SNIACE*. Komisija 2000. gada 16. februāra vēstulē, kas adresēta Spānijas iestādēm, norādīja uz lēmumu sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru ([1]), kura paredzēta Līguma 88. panta 2. punkta pirmajā daļā un kuras mērķis ir daļēji atcelt 1998. gada lēmumu (turpmāk tekstā "procedūras atkārtota sākšana").

(6) Spānijas iestādes 2000. gada 21. marta vēstulē nosūtīja Komisijai savas piezīmes par lēmumu par procedūras atkārtotu sākšanu.

(7) Ņemot vērā Spānijas iestāžu un ieinteresēto personu izteiktās piezīmes par lēmumu par procedūras atkārtotu sākšanu, Komisija ar Lēmumu 2001/43/EK ([2]) (turpmāk tekstā "2000. gada lēmums") 2000. gada 20. septembrī slēdza oficiālo izmeklēšanas procedūru un secināja, ka pasākumi attiecībā uz *SNIACE* nav uzskatāmi par valsts atbalstu saskaņā ar spriedumu lietā *Tubacex*. Pamatojoties uz 2000. gada lēmumu, daļēji tika grozīts 1998. gada lēmums, aizstājot 1. panta pirmo daļu un svītrojot 2. pantu.

(8) Komisija 2000. gada lēmumā norādīja, ka publiskie kreditori, piemērojot oficiālās procentu likmes, vēlējās maksimāli nodrošināt savas iespējas atgūt parāda summas, neciešot finansiālus zaudējumus. Pēc Komisijas uzskatiem, "Spānija rīkojās tā, kā būtu rīkojies hipotētisks privāts kreditors, kas atrastos līdzīgā situācijā attiecībā pret *SNIACE*" ([3]).

(9) Pēc 2000. gada lēmuma pieņemšanas uzņēmums *Lenzing* iesniedza Pirmās instances tiesā protestu pret 2000. gada lēmumu.

(10) Ar 21. oktobra spriedumu lietā T-36/99 ([4]) Pirmās instances tiesa anulēja 2000. gada lēmumu sakarā ar kļūdu, izvērtējot piemēroto kritēriju par publiskā kreditora kā privāta kreditora rīcību. EK Tiesa atstāja negrozītu Pirmās instances tiesas spriedumu ([5]).

(11) Anulēšanas rezultātā otrā oficiālā izmeklēšanas procedūra joprojām ir atklāta.

(12) Komisija 2004. gada 3. decembra, 2005. gada 13. maija, 2005. gada 18. jūlija un 2008. gada 7. augusta vēstulē lūdza Spāniju sniegt papildu informāciju, kas tika nosūtīta 2005. gada 28. februāra, 2005. gada 4. jūlija, 2005. gada 29. septembra, 2008. gada 10. septembra un 2008. gada 15. septembra vēstulē.

2. PASĀKUMU APRAKSTS

(13) Pasākumu saņēmējs ir uzņēmums *SNIACE*, kas dibināts 1939. gadā. Uzņēmums ražo celulozi, papīru, viskozes šķiedru, sintētiskās šķiedras un nātrija sulfātu. *SNIACE* kopējais darījumu apjoms 2007. gadā sasniedza 15 miljonus euro.

(14) *FOGASA* un *TGSS* noslēdza ar *SNIACE* līgumus par parādu atmaksu un atmaksas grafika pārskatīšanu, kuri aprakstīti 15.–21. apsvērumā.

Līgumi, kas noslēgti ar *FOGASA*

(15) *FOGASA* ir neatkarīga organizācija, kas pakļauta Nodarbinātības un imigrācijas ministrijai, tiek finansēta no uzņēmumu iemaksām. Saskaņā ar Darbinieku statūtu 33. panta 1. punkta pirmo daļu tās galvenā misija ir izmaksāt "strādājošajiem neizmaksātās algas sakarā ar darba devēja bankrotu vai maksātnespēju". Atbilstīgi 33. panta 4. punktam *FOGASA* uzdevums ir veikt darbinieku tiesību un darbību subrogāciju, lai panāktu iepriekš izmaksāto summu atmaksu.

(16) Pamatojoties uz Karaļa 1985. gada 6. marta dekrētā 505/85 ([6]) minēto, *FOGASA* bija iespēja noslēgt līgumus par iepriekš izmaksāto summu attiecībā uz darbinieku algām un kompensācijām atmaksu, lai nodrošinātu parādu summu atgūšanu, kurām tika noteiktas spēkā esošās procentu likmes.

(17) *FOGASA* 1993. gada 5. novembrī un 1995. gada 31. oktobrī noslēdza līgumus par parādu atmaksu ar *SNIACE*. Pirmajā gadījumā parāda summa bija 1 362 708 700 pesetu (ieskaitot procentus) un otrajā gadījumā – 339 459 878 pesetas (ieskaitot procentus).

(18) Pirmā līguma, kas noslēgts 1993. gada 5. novembrī (turpmāk tekstā "*FOGASA* I līgums"), priekšmets bija *FOGASA* izmaksātās summas saistībā ar algām un kompensācijām, ko *SNIACE* bija parādā saviem darbiniekiem. Parāds sasniedza 897 652 759 pesetas; summai bija jāpieskaita 465 055 911 pesetas kā procenti ar likmi 10 %, kopā veidojot 1 362 708 700 pesetu. Parāds bija saistīts ar hipotēku, kas uzlikta *SNIACE* aktīviem, un bija atmaksājams saskaņā ar atmaksas grafiku, ko pārskatīja 1999. gada 18. martā, summu pesetās (ESP) sadalot šādi:

([1]) OV C 110, 15.4.2000., 33. lpp.
([2]) OV L 11, 16.1.2001., 46. lpp.
([3]) 30. apsvērums.
([4]) Rek. 2004, II-3597. lpp.
([5]) Lieta C-525/04. Rek. 2007, I-9947. lpp.
([6]) OV (*Valsts Oficiālais Vēstnesis*) 92, 17.4.1985., 10203. lpp.

1. tabula

***FOGASA* I līgums**

(ESP)

	Sākotnējais līgums, kas noslēgts 1993. gada 5. novembrī	Pārskatītais līgums, kas noslēgts 1999. gada 18. martā
1994. g.	20 000 000	20 000 000
1995. g.	55 000 000	55 000 000
1996. g.	90 000 000	40 000 000
1997. g.	110 000 000	50 000 000
1998. g.	160 000 000	80 000 000
1999. g.	160 000 000	80 000 000
2000. g.	392 527 956	259 427 000
2001. g.	375 180 746	259 427 000
2002. g.		259 427 000
2003. g.		259 427 000
Kopā	1 362 708 702	1 362 708 000

(19) Otrā līguma, kas noslēgts 1995. gada 31. oktobrī (turpmāk tekstā "*FOGASA* II līgums"), priekšmets bija summas, ko *FOGASA* maksāja saskaņā ar 1993. gada 5. novembra līgumu saistībā ar *SNIACE* algu un kompensāciju parādiem savam personālam. Jaunā parāda summa sasniedza 229 424 860 pesetas, kurai bija jāpieskaita 110 035 018 pesetas kā procenti ar likmi 9 %, kopā veidojot 339 459 878 pesetas. Parāds bija saistīts ar hipotēku, kas uzlikta *SNIACE* aktīviem, un bija atmaksājams saskaņā ar atmaksas grafiku, ko pārskatīja 1999. gada 18. martā, summu pesetās (ESP) sadalot šādi:

2. tabula

***FOGASA* II līgums**

(ESP)

	Sākotnējais līgums, kas noslēgts 1995. gada 31. oktobrī	Pārskatītais līgums, kas noslēgts 1999. gada 18. martā
1995. g.		5 000 000
1996. g.	20 000 000	10 000 000
1997. g.	20 000 000	10 000 000
1998. g.	20 000 000	10 000 000
1999. g.	30 000 000	20 000 000
2000. g.	30 000 000	20 000 000
2001. g.	30 000 000	20 000 000
2002. g.	40 000 000	50 000 000
2003. g.	149 459 878	156 262 000
Kopā	339 459 878	301 262 000

TGSS

(20) *TGSS*, pamatojoties uz Vispārīgā sociālās apdrošināšanas likuma 20. pantu [1], ir tiesīga piešķirt pagarinājumu vai sadalīt vairākos maksājumos kavētas sociālās apdrošināšanas iemaksas, kā arī procentus par šādām iemaksām. Šā likuma 27. pants paredz, ka procenti sakarā ar pagarinājumu jāpieskaita atliktajiem parādiem.

(21) 1996. gada 8. marta līguma, ko grozīja ar 1996. gada 7. maija un 1997. gada 30. septembra līgumu, priekšmets bija pārskatīt maksājumu grafiku parādiem, kuru kopējā summa bija 3 510 387 323 pesetas plus procenti, kuru summa bija 615 056 349 pesetas ar likmi 7,5 %. Pamatsummu veidoja kavētas sociālās apdrošināšanas iemaksas no 1991. gada februāra līdz 1997. gada februārim. Maksājumi būtu jāveic 120 ikmēneša maksājumos, pirmajos divos gados atmaksājot tikai procentus ar likmi 7,5 %, bet, sākot no trešā gada līdz desmitajam gadam, būtu jāatmaksā pamatsumma un procenti ar gada amortizācijas likmi 5 % (no 1999. gada oktobra līdz 2001. gada septembrim), 10 % (no 2001. gada oktobra līdz 2003. gada septembrim), 15 % (no 2003. gada oktobra līdz 2005. gada septembrim) un 20 % (no 2005. gada oktobra līdz 2007. gada septembrim).

3. IEMESLI PROCEDŪRAS SĀKŠANAI

(22) Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka analīze, ko veica Tiesa lietā *Tubacex*, bija pilnībā piemērojama pasākumiem, kuri bija 1998. gada lēmuma priekšmets, tādējādi bija nepieciešams daļēji atcelt minēto lēmumu un atkārtoti izvērtēt noslēgtos līgumus starp *SNIACE* un publiskajiem kreditoriem.

(23) Pamatojoties uz spriedumu lietā *Tubacex*, Komisija izteica šaubas par publisko kreditoru veiktajiem pasākumiem:

— pirmkārt, par elementiem, kuri veido valsts atbalstu pasākumos, kas uzskatīti par nesaderīgiem 1998. gada lēmumā, tādējādi šaubas par to saderīgumu,

— otrkārt, par kāda privāta kreditora rīcību, kas atradās situācijā, kurā būtu jāpiemēro augstāka procentu likme nekā tā, ko prasīja publiskie kreditori.

[1] OV 154, 20.6.1994., 20658. lpp.

4. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

(24) Ieinteresētās personas nav iesniegušas piezīmes.

5. SPĀNIJAS NOVĒROJUMI

(25) Spānijas valdība ar 2000. gada 21. marta vēstuli iesniedza savas piezīmes.

(26) Spānijas iestādes nepiekrita Komisijas lēmumam sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, jo, pēc to ieskatiem, šāda procedūra nebija nepieciešama, lai veiktu paredzēto 1998. gada lēmuma daļējo atcelšanu.

(27) Attiecībā uz līgumu par atmaksas grafika pārskatīšanu, kas noslēgts starp *SNIACE* un *TGSS*, Spānijas iestādes nepiekrīt Komisijas viedoklim, saskaņā ar kuru "šķiet normāli, ka ārpustiesas līgumu gadījumā, kuru priekšmets ir pārskatīt jau esošu parādu atmaksu, kreditors cenšas panākt, lai debitors maksātu lielākus procentus par atliktajiem maksājumiem, apmaiņā pret atteikšanos panākt parāda piedziņu tiesas ceļā". Iestādes apgalvo, ka sakarā ar uzņēmuma finansiālo stāvokli un izmaksām, ilgumu un nenoteiktību, kas saistīta ar tiesas procesiem, ārpustiesas līgumi rada iespējas vienoties par zemākām procentu likmēm nekā oficiālās procentu likmes.

(28) Šā iemesla dēļ Spānijas iestādes atkārto savu argumentu, ka, piešķirot pagarinājumu un piemērojot oficiālo procentu likmi, sociālās apdrošināšanas sistēmas intereses saistībā ar parādu piedziņu tika aizsargātas vairāk nekā ar jebkuru citu darbību, ko veiktu privāts kreditors.

(29) Spānijas valdība atgādina, ka, kamēr privāts kreditors var vienoties par jebkādiem procentiem ar debitoru, sociālās apdrošināšanas amatpersonām jāievēro Vispārīgā sociālās apdrošināšanas likuma 20. pants, kurā noteikts, ka līgumos par parādu atmaksas grafika pārskatīšanu tiek piemērota oficiālā procentu likme.

(30) Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka salīdzinājums starp termiņiem, kuri noteikti 1996. gada oktobra privāto kreditoru līgumā, un termiņiem, kuri noteikti atmaksas grafika pārskatīšanas līgumā starp Sociālo apdrošināšanu un *SNIACE*, varētu nebūt pareizākais veids, kā piemērot "privāta kreditora" kritēriju, kā to nosaka Tiesa. Šajā sakarā Spānijas iestādes apliecināja, ka valsts pārvaldes juridisko saistību dēļ publisko kreditoru stāvoklis nebija pielīdzināms privāto kreditoru stāvoklim. Tās uzsvēra, ka, neraugoties uz atšķirībām, termiņi un nosacījumi līgumā, kas noslēgts starp Sociālo apdrošināšanu un *SNIACE*, no vienas puses, un līgumā, kas noslēgts starp *FOGASA* un *SNIACE*, no otras puses, bija stingrāki nekā termiņi, kas bija noteikti līgumā ar privātajiem kreditoriem.

(31) Visbeidzot, Spānijas iestādes atkārtoti izteica viedokļus, kas jau iepriekš bija izteikti procedūrā, kas beidzās ar 1998. gada lēmumu.

6. PASĀKUMU IZVĒRTĒŠANA

6.1. *PAR PAMATOJUMU PROCEDŪRAS ATKĀRTOTAI SĀKŠANAI*

(32) Spānijas iestādes apgalvo, ka jaunas oficiālas izmeklēšanas procedūras sākšana nebija nepieciešama, lai izlemtu jautājumu, un ka ieinteresēto personu tiesību ievērošana nebija pietiekams iemesls to darīt.

(33) Savukārt Komisija uzskata, ka spriedums lietā *Tubacex* ir pietiekams iemesls, lai šī informācija tiktu darīta zināma Spānijai un ieinteresētajām personām. Minētais spriedums varēja mainīt izvērtēšanas kritērijus, kā tika izklāstīts 1997. gada 7. novembra lēmumā par procedūras sākšanu.

6.2. *ATBALSTA ESĪBAS NOTEIKŠANA SASKAŅĀ AR LĪGUMA 87. PANTA 1. PUNKTU*

(34) Atkārtoti sākot procedūru, Komisija jautāja, vai līgums, kas noslēgts starp *SNIACE* un tās publiskajiem kreditoriem, ietvēra valsts atbalstu un – apstiprinošā gadījumā – vai to varētu uzskatīt par saderīgu.

(35) Spriedums lietā *Tubacex* ļauj uzskatīt, ka valsts iejaukšanās parādu atmaksas grafika pārskatīšanā nav valsts atbalsts, ja tiek ievēroti kritēriji, kas nosaukti minētajā spriedumā (skatīt 4. apsvērumu).

(36) Spriedumā lietā T-36/99, ar ko atcēla 2000. gada lēmumu, Pirmās instances tiesa neņēma vērā iemeslus, uz kuru pamata Komisija uzskatīja, ka *TGSS* un *FOGASA* rīkojās tā, kā būtu rīkojies privāts kreditors. Šā iemesla dēļ un ņemot vērā Pirmās instances tiesas spriedumu, jāpārbauda:

a) publisko kreditoru stāvoklis attiecībā pret privātajiem kreditoriem;

b) privātā kreditora *Banco Español de Crédito* (turpmāk tekstā "*Banesto*") stāvoklis attiecībā pret *TGSS* un *FOGASA*;

c) *TGSS* un *FOGASA* iespējas pilnībā atgūt parāda summas bez finansiāliem zaudējumiem;

d) *SNIACE* rentabilitātes izredzes nākotnē un dzīvotspēja.

(37) Kritēriji, kas minēti spriedumā lietā *Tubacex* un Pirmās instances tiesas spriedumā lietā T-36/99, ir summējoši. Sākot no brīža, kad publisko kreditoru noteiktās prasības neatbilst vismaz vienam no tiem, Komisijai jāizslēdz privāta kreditora princips.

6.2.1. AR *FOGASA* NOSLĒGTIE LĪGUMI

(38) Pretēji darbībām, kas bija pamats spriedumam lietā *Tubacex*, līgumi ar *FOGASA* tika noslēgti ar aptuveni divu gadu starpību un bija par dažādiem parādiem. Komisija uzskata, ka nav runa par vienu līgumu. *FOGASA* brīdī, kad tika noslēgts otrs līgums, arī nemēģināja tos apvienot, lai veidotu tikai vienu līgumu, kura priekšmets būtu visu parādu kopsumma. *FOGASA* apvienoja nenomaksātos parādus vienīgi 1999. gada 18. marta ([1]) līgumā, tas ir, četrus gadus pēc otra līguma starp *FOGASA* un *SNIACE* noslēgšanas.

(39) Šīs izvērtēšanas ietvaros Komisija pirmo pārbaudīs *FOGASA* I līgumu, pēc tam *FOGASA* II līgumu, ņemot vērā privātam kreditoram piemērojamos kritērijus.

***FOGASA* I līgums**

(40) *SNIACE* un *FOGASA* noslēdza pirmo līgumu par parādu atmaksas grafika pārskatīšanu 1993. gada 5. novembrī par summu 1 362 708 700 pesetu (ieskaitot procentus). Līgums tika noslēgts pēc tam, kad *FOGASA* nomaksāja algas un kompensācijas, ko *SNIACE* bija parādā saviem darbiniekiem.

(41) Pārbaudes ietvaros Komisijai jānošķir līguma noslēgšanas brīdis (pārbaude *ex ante*) no tā izpildes brīža (pārbaude *ex post*). Varētu gadīties, ka pēc līguma pārbaudes sakarā ar tā raksturu noslēgšanas brīdī tiks secināts, ka minētais līgums neietver atbalstu un ka tā izpilde apstākļos, kas atšķiras no sākotnēji paredzētajiem, maina šādu sākotnējo uzskatu un noved pie secinājuma, ka tā ietver atbalstu.

***FOGASA* I līguma izvērtēšana noslēgšanas brīdī**

FOGASA stāvoklis salīdzinājumā ar privātajiem kreditoriem, tostarp Banesto

(42) Komisija atzīmē, ka pirmais līgums ar *FOGASA* par parāda atmaksas grafika pārskatīšanu tika noslēgts 1993. gada 5. novembrī, tas ir, gandrīz astoņus mēnešus pēc paziņojuma par maksātnespēju, kuru sniedza pirmās instances tiesnesis 1993. gada 25. martā un saskaņā ar kuru *FOGASA* bija jāmaksā *SNIACE* darbiniekiem. Šajā brīdī *FOGASA* saistīja līgumu ar hipotēku, kas uzlikta *SNIACE* aktīviem, lai garantētu vismaz daļu no izsniegtā kredīta. *FOGASA* piemērotā likme bija 10 %, kā to paredzēja līguma noslēgšanas brīdī spēkā esošie tiesību akti.

(43) Savukārt 1987. gadā un 1991. gadā, tas ir, ievērojami pirms *FOGASA* I līguma noslēgšanas, *Banesto* bija piešķīrusi hipotekārā kredīta līnijas *SNIACE* ar likmi attiecīgi 16 % un 18 % (tā brīža tirgus situācija).

(44) Tādējādi jāatzīmē, ka, 1992. gadā kļūstot maksātnespējīgai, *SNIACE* bija vismaz divi kreditori – *FOGASA*, kuram tā bija parādā algas, ko *SNIACE* nespēja izmaksāt saviem darbiniekiem, un *Banesto* par piešķirtajiem kredītiem, kurus tā nebija pilnībā atmaksājusi.

(45) Sākot no paziņojuma brīža par maksātnespēju, *Banesto* varēja pieprasīt savas tiesības kā *SNIACE* privileģēts hipotekārais kreditors. Neraugoties uz to, vienīgi sakarā ar 1996. gada 26. septembra līgumu, tas ir, trīs gadus pēc *FOGASA* I līguma noslēgšanas, *SNIACE* cedēja *Banesto* kā daļu no parāda atmaksas akcijas, kuras tai piederēja uzņēmumā *Inquitex*, un zemes gabalus, kas bija iekļauti hipotēkā.

(46) Savukārt *FOGASA* bija juridiski atbildīgs par algu izmaksu maksātnespējas gadījumā. Sākot no brīža, kad *FOGASA* bija jāizmaksā algas *SNIACE* darbiniekiem, tas sāka sarunas par līgumu par atmaksas grafika pārskatīšanu, lai atgūtu izsniegto kredītu. Tas, ka *Banesto* neizpildīja hipotekāros kredītus pret *SNIACE*, vairāk liek domāt, ka *FOGASA* atšķirībā no privātā kreditora *Banesto* rīkojās piesardzīgi un saprātīgi, noslēdzot līgumu par atmaksas grafika pārskatīšanu un iegūstot garantijas no brīža, kad tika paziņota maksātnespēja.

(47) Tādējādi *FOGASA* un *SNIACE* steidzamā kārtā noslēdza sarunas, kuras pauda pušu labo gribu nonākt pie bezstrīdus risinājuma.

FOGASA iespēja pilnībā atgūt parāda summas, neciešot finansiālus zaudējumus

(48) Pēc tam, kad tika atzīta *SNIACE* darbinieku prasība, kurā tika pieprasīta algu un kompensāciju izmaksa, kas bija iekavēta sakarā ar tiesas procesu, lai noteiktu maksātnespēju, *FOGASA* noslēdza līgumu par parādu atmaksas grafika pārskatīšanu ar mērķi atgūt no *SNIACE* piešķirtās summas. *FOGASA* piemēroja oficiālo procentu likmi, kas bija paredzēta Spānijas tiesību aktos, tas ir, 10 % brīdī, kad puses noslēdza līgumu.

([1]) *FOGASA* 2008. gada 22. augusta vēstule, 2. lpp., nosūtīja Spānijas iestādes.

(49) Komisija uzskata, ka, vienojoties ar *SNIACE* par parāda atmaksas grafika pārskatīšanu, *FOGASA* piemēroja sprieduma lietā *Tubacex* principu, saskaņā ar kuru "kreditors nevēlas gūt pārmērīgu peļņu no aizdotās naudas, vienīgi vēlas pilnībā atgūt izmaksātās summas, neciešot finansiālus zaudējumus. Šim mērķim piešķirot pagarinājumu kredītam, lai panāktu tā atmaksu, tiek pieprasīti papildu procenti, lai kompensētu naudas vērtības zudumus, kas rodas termiņa pagarināšanas dēļ." [1]

Finansiālas rentabilitātes izredzes nākotnē

(50) Brīdī, kad tika noslēgts līgums, *FOGASA* bija zināma krīze, kas skārusi *SNIACE*; šā iemesla dēļ tas bija iejaucies darbinieku labā, lai tie varētu saņemt algas un kompensācijas, ko *SNIACE* nevarēja izmaksāt maksātnespējas stāvokļa iestāšanās dēļ.

(51) Ir skaidrs, ka notikumu brīdī vienīgais *SNIACE* glābšanas plāns, kurš bija apspriešanas vērts, kas piedāvāts *FOGASA*, bija parādu atmaksas grafika pārskatīšana. Neraugoties uz to, pēc nopietnā sociālā konflikta, ko uzņēmums piedzīvoja 1992. gadā, tā darbība pamazām sāka uzlaboties, ļaujot saskatīt rentabilitātes izredzes nākotnē, lai gan uzņēmuma stāvoklis joprojām bija nestabils.

(52) Līguma ar privātajiem kreditoriem neesamība, kā arī tas, ka tie nebija pieprasījuši parādu atmaksu kopš 1993. gada, liecina, ka izredzes attiecībā uz uzņēmuma uzņemto virzienu bija pamatotas un ka līdz ar to nedrīkstēja radīt risku, ka uzņēmums pārtrauks darbību.

Secinājums par FOGASA I līguma noslēgšanu

(53) Komisija uzskata, ka noslēgšanas brīdī *FOGASA* I līgums nebija valsts atbalsts.

Pārskats par FOGASA I līguma izpildi

(54) No 1993. gada 5. novembra līdz 1999. gada 18. martam, kad *FOGASA* noslēdza jaunu līgumu par atmaksas grafika pārskatīšanu, ar ko par diviem gadiem tika pagarināts parāda atmaksas termiņš, *SNIACE* bija atmaksājusi tikai aptuveni 50 % no parāda.

Publisko kreditoru stāvoklis salīdzinājumā ar privātajiem kreditoriem

(55) Pirms garantiju un hipotēku izpildes, kas bija uzliktas tā labā saskaņā ar 1993. gada līgumu, *FOGASA* izvēlējās grozīt līgumu par atmaksas grafika pārskatīšanu, lai maksimāli palielinātu izredzes atgūt izsniegto kredītu. Komisija atzīmē, ka 1996. gada 26. septembrī *Banesto* piekrita pārņemt kā daļu no *SNIACE* parāda atmaksas zemes gabalus, kas bija uzņēmuma īpašumā, kā arī akcijas, kuras *SNIACE* piederēja uzņēmumā *Inquitex*.

(56) Komisija uzskata, ka *FOGASA* rīcība nav salīdzināma ar *Banesto* rīcību, kura mēģināja aizsargāt daļu no izsniegtā kredīta, noslēdzot 1996. gada līgumu, atšķirībā no *FOGASA* rīcības, kurš nevienā brīdī nemēģināja pieprasīt kredīta atmaksu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar *SNIACE*.

FOGASA izredzes pilnībā atgūt parāda summas, neciešot finansiālus zaudējumus

(57) Komisija atzīmē, ka brīdī, kad notika sarunas par līguma grozīšanu, *FOGASA* nepieprasīja papildu procentu maksu, jo kopsumma nemainījās, kaut arī galīgais termiņš tika pagarināts par diviem gadiem [2]. Līdz ar to Komisija uzskata, ka jānoraida Spānijas arguments [3], ka tā vēlējās aizsargāt ieguldījumus pret valūtas vērtības zudumu.

Rentabilitātes izredzes nākotnē

(58) Saskaņā ar turpmāk minēto 3. tabulu Komisija pārliecinās, ka brīdī, kad tika noslēgts 1999. gada 18. marta līgums, ar kuru grozīja 1993. gada 5. novembra līgumu, uzņēmumam bija pieaugoši parādi, atkārtoti zaudējumi un negatīvi pašu līdzekļu rādītāji, kas radīja šaubas par kredīta atmaksas izredzēm.

[1] 32. apsvērums.

[2] Spānijas iestāžu 2005. gada 4. jūlija vēstule, I pielikums.

[3] Spānijas 2000. gada 21. marta vēstule: "piemērotie procenti sakarā ar termiņa pagarināšanu aizsargā kreditoru pret zaudējumiem, kas tam radīsies sakarā ar naudas vērtības samazināšanos šajā laikposmā".

3. tabula

(miljoni EUR)

	1991. g.	1992. g.	1993. g.	1994. g.	1995. g.	1996. g.	1997. g.	1998. g.	1999. g.	2000. g.
Pārdošana	69,3	43,0	4,8	39,3	65,9	34,5	33,6	56,6	57,5	82,0
Rezultāti	– 24,8	– 27,9	– 22,8	– 10,7	0,9	– 11,7	– 3,0	– 9,6	– 7,4	1,7
Naudas plūsma	– 15,3	– 19,8	– 20,0	– 6,0	6,4	– 8,8	2,2	– 2,2	– 0,6	8,7
Kopā parādi	84,1	82,8	95,4	112,6	116,5	108,2	104,9	106,1	112,8	121,8

(59) Kaut arī uzņēmumam bija nelieli pozitīvi rādītāji 1995. gadā, jāatzīst, ka tā finansiālais stāvoklis norādīja uz to, ka rentabilitātes izredzes bija neskaidras.

Secinājums attiecībā uz FOGASA I līguma izpildi

(60) Komisija secina, ka *FOGASA* nerīkojās tā, kā būtu rīkojies privāts kreditors:

a) nemēģinot iegūt kā daļēju parāda atmaksu noteiktus aktīvus, uz kuriem bija iegūtas tiesības, noslēdzot 1993. gada līgumu;

b) sakarā ar neskaidrajām rentabilitātes izredzēm, ko radīja nepārtrauktā finanšu stāvokļa pasliktināšanās;

c) nepieprasot papildu procentu maksājumu, pārrunājot 1999. gada līgumu par parādu atmaksas grafika pārskatīšanu, vai nepiemērojot kavējuma procentus summām, kas nav atmaksātas saskaņā ar līgumu.

FOGASA II līgums

(61) *SNIACE* un *FOGASA* 1995. gada 31. oktobrī noslēdza otru līgumu par parādu atmaksas termiņu pārskatīšanu par summu 339 459 878 pesetas (ieskaitot procentus). Šis līgums tika noslēgts pēc tam, kad *FOGASA* bija atkārtoti nomaksājis *SNIACE* algu un kompensāciju parādus saviem darbiniekiem.

Publisko kreditoru stāvoklis salīdzinājumā ar privātajiem kreditoriem

(62) Līdzīgi kā attiecībā uz *FOGASA* I līguma izpildi Komisija uzskata, ka *FOGASA* rīcība nav salīdzināma ar *Banesto*, kuras mērķis, noslēdzot 1996. gada līgumu, bija aizsargāt daļu no sava kredīta, kamēr *FOGASA*, kurš vienīgi pieprasīja atmaksāt daļu no 1993. gada līgumā ietvertās parāda summas, 1995. gadā noslēdza jaunu līgumu saistībā ar jauniem parādiem.

FOGASA izredzes pilnībā atgūt parāda summas, neciešot finansiālus zaudējumus

(63) Jaunais līgums tika noslēgts, neraugoties uz to, ka:

i) 1993. gada 5. novembra līgums netika pilnībā izpildīts;

ii) tās priekšmets bija jauni parādi, kas aizgūti no *FOGASA*, kurš atkārtoti apmierināja *SNIACE* darbinieku prasības attiecībā uz algu izmaksām;

iii) bija zināma *SNIACE* finansiālā nestabilitāte, ka uzņēmumā bija krīze sakarā ar atkārtotiem zaudējumiem vairāku gadu garumā, ar negatīviem rādītājiem un ievērojamo parādu, kā norādīts tabulā 59. apsvērumā.

(64) Turklāt ir skaidrs, ka *FOGASA* nav izskatījis iespēju veikt parāda piespiedu piedziņu, izpildot tās labā noteikto hipotēku. Piespiedu piedziņa nepārprotami varētu nozīmēt uzņēmuma slēgšanu, bet nav ne mazāko šaubu, ka *SNIACE* likvidācijas gadījumā *FOGASA* būtu varējis piedzīt visu parādu vai tā daļu pēc uzņēmuma aktīvu cedēšanas.

(65) Šīs nianses dēļ Komisija atzīmē, ka Spānijas iestādes atkārtoti ir norādījušas, ka uzņēmuma vērtības aplēses, kas ļautu aprēķināt summas, ko būtu iespējams atgūt, nebija iespējamas un ka jebkuros apstākļos likvidācijas gadījumā uzņēmuma aktīvu vērtība varētu ciest lielu samazinājumu ([1]). Ir skaidrs, ka šā iemesla dēļ *FOGASA* izslēdza *SNIACE* likvidācijas iespēju, bet izvēlējās pārskatīt atmaksas grafikus.

([1]) Spānijas iestāžu 2005. gada 4. jūlija atbilde: "Nedz *FOGASA*, nedz [*TGSS*] rīcībā nebija pietiekamu datu, lai izvērtētu uzņēmuma īpašumus tajā laikā."

(66) Spānijas iestādes 2005. gada 29. septembra atbildes vēstulē norādīja, ka, "ja jebkurā laikā tas [*FOGASA*] būtu atteicies noslēgt līgumu par piedziņu, nepamatojot šādu atteikumu, tas būtu pārkāpis organizācijai saistošos tiesību aktus un būtu rīkojies patvaļīgi". Komisija no Spānijas iestāžu teiktā secina, ka *FOGASA* nemēģināja pamatot iespējamo parāda atmaksas grafika pārskatīšanas noraidīšanu. Spānijas iestāžu skatījumā vēlme pilnībā atgūt parādu, tostarp izmantojot *SNIACE* slēgšanu, ir nepietiekama ([1]).

Secinājums attiecībā uz FOGASA II līgumu

(67) Komisija secina, ka *FOGASA* nerīkojās, kā būtu rīkojies privāts kreditors:

a) nepieprasot atmaksāt parādu, kas bija 1993. gada līguma pamatā, balstoties uz minētājā līgumā norādīto atmaksas grafiku;

b) sakarā ar neskaidrajām rentabilitātes izredzēm, ko radīja nepārtrauktā finansiālā stāvokļa pasliktināšanās;

c) piekrītot noslēgt līgumu, kura priekšmets bija jauni parādi.

6.2.2. *TGSS* LĪGUMS

(68) Kā minēts 21. apsvērumā, *TGSS* noslēdza līgumu ar *SNIACE* 1996. gada 8. martā; līgumu grozīja 1996. gada 7. maijā un 1997. gada 30. septembrī. Neraugoties uz to, ka tas noslēgts aptuveni 18 mēnešus pēc pirmā līguma noslēgšanas, galīgais līgums attiecās uz tiem pašiem parādiem. Līdz ar to Komisija uzskata, ka ir runa par vienu līgumu, kas grozīts vairākas reizes.

Publisko kreditoru stāvoklis salīdzinājumā ar privātajiem kreditoriem

(69) 1996. gada 8. martā, kad tika noslēgts pirmais līgums starp *TGSS* un *SNIACE*, kā arī 1996. gada 7. maijā, kad tika veikti pirmie grozījumi, privātie kreditori vēl nebija panākuši vienošanos. Tikai pēc līguma otrreizējās grozīšanas 1997. gada 30. septembrī *TGSS* stāvokli varēja salīdzināt ar privāto kreditoru stāvokli.

(70) Šajā posmā jāatzīst, ka *TGSS* rīkojās plašāk nekā privātie kreditori, noslēdzot līgumu, lai maksimāli palielinātu izredzes atgūt izsniegtos kredītus.

TGSS izredzes pilnībā atgūt parāda summas, neciešot finansiālus zaudējumus

(71) Saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem *TGSS* ir tiesīga noslēgt līgumu par parādu atmaksas grafiku pārskatīšanu, ja līguma noslēgšanas brīdī tiek piemērota spēkā esošā oficiālā procentu likme.

(72) Šādi *TGSS* cerēja aizsargāt izsniegto kredītu, neciešot finansiālus zaudējumus un pamatojoties uz spriedumu lietā *Tubacex*.

Uzņēmuma rentabilitātes izredzes

(73) Brīdī, kad tika noslēgts šis līgums, kā jau minēts 63. apsvēruma iii) punktā, *SNIACE* pārdzīvoja krīzi sakarā ar atkārtotiem zaudējumiem vairāku gadu garumā, negatīviem pašu līdzekļu rādītājiem un ievērojamu parādu.

(74) Turklāt Spānijas iestādes nevarēja pienācīgi atbildēt uz Komisijas pieprasījumu (2008. gada 7. augusta vēstule D/53117) – nosūtīt to sanāksmju protokolus, kas notikušas starp *TGSS* un *SNIACE* 1994. gadā ([2]). Šādi protokoli ļautu Komisijai iepazīt sarunu saturu un izvērtēt *TGSS* viedokli attiecībā uz *SNIACE* reālajām izredzēm pildīt savas iepriekšējās un turpmākās saistības. Spānijas iestādes 2008. gada 10. septembra atbildē apgalvoja, ka to rīcībā nav šādu dokumentu.

(75) Rezultātā ir skaidrs, ka *TGSS* bija zināms *SNIACE* finansiālais stāvoklis, jo īpaši saistību nepildīšana attiecībā uz *FOGASA*. Ņemot vērā to, ka līgums tika noslēgts 1996. gadā, *TGSS*, pamatojoties uz uzņēmuma grāmatvedības dokumentiem, būtu varējusi pārliecināties, ka *SNIACE* tikai daļēji bija pildījis 1993. gada līguma saistības un ka 1995. gadā bija noslēgts jauns līgums ar *FOGASA* (aptuveni sešus mēnešus pirms līguma ar *TGSS*), kura priekšmets bija jauni parādi.

Secinājums attiecībā uz līgumu ar TGSS

(76) Komisija secināja, ka *TGSS* nerīkojās tā, kā būtu rīkojies privāts kreditors:

([1]) Spānijas iestāžu 2005. gada 29. septembra atbilde.

([2]) Spānijas iestādes ziņoja Komisijai (2005. gada 28. februāra atbildes vēstule uz Komisijas 2004. gada 3. decembra vēstuli), ka starp *SNIACE* un *TGSS* ir notikušas vairākas sanāksmes.

a) jo *SNIACE* neregulāri atmaksāja kredītu citam publiskam kreditoram (*FOGASA*), kurš bija pieļāvis parādu uzkrāšanu;

b) sakarā ar neskaidrajām rentabilitātes izredzēm saistībā ar nepārtraukto finansiālā stāvokļa pasliktināšanos.

6.2.3. SECINĀJUMS ATTIECĪBĀ UZ ATBALSTA ESĪBU

(77) Komisija secina, ka tikai pasākums, kas noveda pie 1993. gada 5. novembra līguma starp *FOGASA* un *SNIACE*, atbilst privāta kreditora kritērijam. Līdz ar to minētais pasākums nepiešķir priekšrocības *SNIACE*.

(78) No otras puses, Komisija uzskata, ka, *FOGASA* I līguma, kas grozīts 1999. gada 18. martā, *FOGASA* II līguma un *TGSS* līguma izpilde, pamatojoties uz Līguma 87. panta 1. punktu, piešķir priekšrocības *SNIACE* iepriekš minēto iemeslu dēļ. Šādi pasākumi piešķir priekšrocības *SNIACE*, ļaujot pārskatīt termiņus savām juridiskajām saistībām attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām un parādiem, kas aizgūti no *FOGASA*, kuras *SNIACE* citkārt būtu bijis jāievēro, ja šie kreditori būtu privāti kreditori.

(79) Attiecībā uz pārējiem kritērijiem Komisija uzskata, ka, pirmkārt, pasākumi tika finansēti no valsts līdzekļiem, jo *FOGASA* un *TGSS* ir valsts iestādes, kuru budžetu veido obligātas iemaksas.

(80) Otrkārt, apstrīdētie pasākumi ir selektīvi, jo tiek piemēroti tikai *SNIACE*.

(81) Treškārt, tirgos, kuros darbojas *SNIACE*, ir raksturīgi ievērojami tirdzniecības sakari starp dalībvalstīm. *SNIACE* tirgo daļu no savas produkcijas Eiropā, kur ir konkurence ar citiem uzņēmumiem. Līdz ar to atbalsts, ko saņēma *SNIACE*, var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tādējādi šie pasākumi rada draudus konkurencei starp tekstilizstrādājumu ražotājiem.

(82) Komisija uzskata, ka pasākumi saistībā ar *FOGASA* I līguma, *FOGASA* II līguma un *TGSS* līguma izpildi saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ir uzskatāmi par valsts atbalstu.

6.3. *ATBALSTA SADERĪGUMA PĀRBAUDE*

(83) Izvērtējot to pasākumu saderību, kas saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu uzskatāmi par valsts atbalstu, jāizvērtē izņēmumi, kas paredzēti minētā panta 2. un 3. punktā.

(84) Izņēmumi, kas paredzēti 87. panta 2. punktā un 87. panta 3. punkta b), d) un e) apakšpunktā, nepārprotami nav piemērojami, jo pasākumi nav paredzēti Eiropas kopējas intereses projekta realizēšanas veicināšanai, smagas finansiālas problēmas risināšanai kādā dalībvalstī vai kultūras un mantojuma saglabāšanas veicināšanai. Nav runa arī par cita veida atbalstu, ko, balsojot kvalificētam vairākumam, nosaka Padome ar savu lēmumu, kas pieņemts pēc Komisijas ierosinājuma.

(85) Līdz ar to ir lietderīgi izvērtēt izņēmumus, kas saistīti ar noteiktu reģionu vai nozaru attīstību, kas paredzēti 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktā.

(86) Izskatot jautājumus par atbalstu, kas paredzēts noteiktu nozaru attīstības veicināšanai, ņemot vērā attiecīgo pasākumu raksturu, vienīgie piemērojamie kritēriji ir saistībā ar atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai.

(87) Izskatot jautājumus par atbalstu, kas paredzēts noteiktu reģionu attīstības veicināšanai, Komisija norāda, ka reģions, kurā atrodas *SNIACE*, var saņemt reģionālo atbalstu kopš 1995. gada septembra, pamatojoties uz 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu, un ka pirms šā datuma tas varēja saņemt reģionālu atbalstu, pamatojoties uz 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

(88) Komisijai jāpārbauda pasākumi saskaņā ar Kopienas pamatnostādnēm par atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai un pamatnostādnēm par reģionālo atbalstu. Sakarā ar Komisijas paziņojumu par tādu noteikumu noteikšanu, ko piemēro nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai [1], pasākumi jāizvērtē saskaņā ar atbalsta piešķiršanas brīdī spēkā esošām pamatnostādnēm.

Atbalsts grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai

(89) Attiecībā uz normām saistībā ar atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai nav šaubu, ka kopš 1979. gada Astotā ziņojuma par konkurences politiku izsludināšanas un visās no tā izrietošajās pamatnostādnēs Komisija pieprasa pārstrukturēšanas plānu, kas ļauj atjaunot grūtībās nonākušu uzņēmumu dzīvotspēju [2].

[1] OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

[2] Eiropas Komisijas 1979. gada Astotā ziņojuma par konkurences politiku 227. punkts. Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai 3.2.2. punkta i) apakšpunkts (OV C 368, 31.12.1994., 12. lpp.). Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai 31. punkts (OV C 288, 9.10.1999., 2. lpp.). Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai 34. punkts (OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.).

(90) Šajā gadījumā Spānijas iestādes nekad nav argumentējušas, ka pasākumi bija glābšanas un pārstrukturēšanas pasākumi. Nav arī mēģinājušas pierādīt, ka bija runa par pārstrukturēšanas plānu saskaņā ar apstrīdētā atbalsta piešķiršanas brīdī spēkā esošajām normām. Šāda rakstura plānā starp citiem jautājumiem jāietver iekšējās pārstrukturēšanas pasākumi un kompensēšanas pasākumi, kā pieprasīts 1979. gada Astotajā ziņojumā par konkurences politiku (227. un 228. punkts) un pamatnostādnēs, kas pieņemtas, sākot no 1994. gada ([1]). Pārstrukturēšanas plāna neesamība apstiprina, ka atbalsta vienīgais mērķis bija saglabāt uzņēmuma darbību, pretī nepieprasot nekādu darbību tā pārstrukturēšanai.

(91) Attiecībā uz dzīvotspējas plānu, ko prasītājs iesniedza Komisijai pirms procedūras sākšanas, Spānijas iestādes vienīgi norādīja, jo īpaši 1997. gada 30. jūnija atbildes vēstulē uz Komisijas 1997. gada 16. maija vēstuli, ka eksperta slēdziens, uz kura pamata "*SNIACE* dzīvotspēju var garantēt vienīgi tad, ja tiek piešķirtas subsīdijas, kas tai ļautu veikt ieguldījumu projektus un pārskatīt parādus", bija nepārprotami personīgs viedoklis, kas izteikts privātā pētījumā un, iespējams, neatspoguļoja Spānijas iestāžu viedokli ([2]).

(92) Tādējādi sakarā ar pārstrukturēšanas plāna neesamību pasākumi, kas veikti *FOGASA* II un *TGSS* līguma ietvaros, kā arī *FOGASA* I līguma izpilde nav pamatota ar Eiropas Komisijas 1979. gada Astoto ziņojumu par konkurences politiku vai 1994., 1999. un 2004. gada Kopienas pamatnostādnēm attiecībā uz glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu.

Reģionālā atbalsta plāni

(93) Attiecībā uz izņēmumiem, kas paredzēti 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktā saistībā ar atbalstu, lai veicinātu vai nodrošinātu noteiktu reģionu attīstību, Komisija norāda, ka reģions, kurā atrodas *SNIACE*, var saņemt reģionālo atbalstu kopš 1995. gada septembra, pamatojoties uz 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu, un ka pirms šā datuma varēja saņemt reģionālu atbalstu, pamatojoties uz 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

(94) Neraugoties uz to, atbalstam, kas piešķirts *SNIACE*, nav nepieciešamo īpašību, lai nodrošinātu noteiktu reģionu attīstību saskaņā ar minēto pantu, jo tas piešķirts kā atbalsts darbībai, tas ir, nebija pakļauts nekādiem nosacījumiem par ieguldījumiem vai darba vietu izveidošanu.

(95) Kopš 1979. gada ([3]) Komisija atļauj tikai tādu atbalstu, uz kuru neattiecas prasība par sākotnējiem ieguldījumiem vai darba vietu radīšanu reģionos, kas var saņemt reģionālo atbalstu, ja dalībvalsts var pierādīt, ka pastāv trūkumi, un nosaka to svarīgumu, kas nav noticis šajā gadījumā.

(96) Rezultātā pasākumi, kas veikti *FOGASA* II un *TGSS* līgumu ietvaros, kā arī *FOGASA* I līguma izpilde nav attaisnojama, pamatojoties uz Komisijas 1979. gada paziņojumu vai uz 1998. gada pamatnostādnēm attiecībā uz reģionālo atbalstu.

Atbalsts sintētisko šķiedru nozarei

(97) Saistībā ar noteikumiem attiecībā uz tekstilšķiedru nozari, kas bija piemērojami līgumu noslēgšanas brīdī ([4]), Komisija uzskata, ka vienīgais atbalsta veids, kas bija pieejams, bija ieguldījumu atbalsts. Neraugoties uz to, apstrīdētajiem pasākumiem nav nevienas ieguldījumu atbalsta īpašības. Pasākumi, kas tika veikti *FOGASA* II un *TGSS* līgumu ietvaros, kā arī *FOGASA* I līguma izpilde nav pamatojama ar 1992. gada vai 1996. gada pamatnostādnēm.

Secinājums par atbalsta saderību

(98) Komisija uzskata, ka īstenošanas noteikumi *FOGASA* I līgumā, kas grozīts 1999. gada 18. martā, kā arī *FOGASA* II un *TGSS* līgumu noslēgšana nav uzskatāmi par saderīgiem.

7. PROCEDŪRA NELIKUMĪGĀ ATBALSTA ATGŪŠANAI

(99) Ņemot vērā to, ka Komisija uzskata, ka *FOGASA* I līguma, kas grozīts 1999. gada 18. martā, kā arī *FOGASA* II un *TGSS* līgumu izpilde nav saderīga ar Līgumu, saņēmējam jāatmaksā saņemtās summas.

(100) Nesaderīgā, nelikumīgā atbalsta summu atgūšanas veidi tika noteikti Komisijas paziņojumā "Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu" (turpmāk tekstā "2007. gada paziņojums") ([5]). Tiesas prakse, kā arī 2007. gada paziņojuma 37. punkts norāda, ka Komisijai nav jānosaka precīza atmaksājamā summa. Neraugoties uz to, lēmumā jāietver informācija, kas ļauj Spānijai noteikt šo summu.

([1]) Skatīt 1994. gada pamatnostādņu 3.2.2. punkta i) apakšpunktu: "… atbalstam jābūt saistītam ar dzīvotspējīgu pārstrukturēšanas vai atveseļošanas programmu …"

([2]) Spānijas iestāžu vēstule nosūtīta pa faksu 1997. gada 30. jūnijā, 2. lpp.

([3]) Komisijas paziņojuma par reģionālā atbalsta plāniem 4. punkta otrā daļa (OV C 31, 3.2.1979., 9. lpp.). Pamatnostādņu par reģionālā atbalsta plāniem 4.15. punkts (OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.).

([4]) OV C 346, 30.12.1992., 2. lpp., un OV C 94, 30.3.1996., 11. lpp.

([5]) OV C 272, 15.11.2007., 4. lpp.

(101) Komisijas Regulā (EK) Nr. 794/2004 [1], ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999 [2], noteikts, ka atbalsts, kas atgūstams saskaņā ar lēmumu par atgūšanu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstošas likmes, ko nosaka Komisija. Procenti maksājami, sākot no brīža, kad šāds nelikumīgs atbalsts kļuva pieejams saņēmējam, līdz atgūšanas brīdim. Jāpiemēro salikto procentu likme līdz atbalsta atgūšanas brīdim.

(102) Neraugoties uz to, attiecībā uz procentu aprēķina metodi Eiropas Kopienu Tiesa 2008. gada 11. decembra spriedumā lietā C-295/07, *Komisija pret Département du Loiret un Scout, SA* [3], paziņoja, ka nelikumīga atbalsta pašreizējās vērtības aprēķināšanas metode ir materiāls jautājums, nevis procesuāls jautājums [4]. 2000. gada lēmums un lēmums attiecībā uz atkārtotu procedūras sākšanu tika pieņemts ilgu laiku pirms Regulas (EK) Nr. 794/2004.

(103) Tādējādi Komisija uzskata, ka metodei, lai aprēķinātu nelikumīgā atbalsta atgūšanu, jābūt tai, kas tika pielietota anulētā lēmuma brīdī, līdz ar to dalībvalstij jāpielieto metode, kas zināma kā "vienkāršie procenti", lai aprēķinātu atmaksājamo summu.

(104) Šajā gadījumā Komisija nošķir, no vienas puses, *FOGASA* I līguma daļēju izpildi un, no otras puses, nesaderīgus pasākumus *FOGASA* II un *TGSS* līgumu ietvaros.

***FOGASA* I līgums**

(105) Kā norādīts 77. apsvērumā, Komisija uzskata, ka līgums, kas 1993. gada 5. novembrī noslēgts starp *FOGASA* un *SNIACE*, atbilst privāta kreditora kritērijam un līdz ar to nav uzskatāms par valsts atbalstu.

(106) Neraugoties uz to un ņemot vērā, ka minētais līgums tika ievērots tikai daļēji, Komisija uzskata, ka *FOGASA* I līgums, kas grozīts 1999. gada 18. martā, ir uzskatāms par nesaderīgu un nelikumīgu atbalstu, kas jāatgūst. Nesaderība, no vienas puses, skar summas, kas nav izmaksātās saskaņā ar līgumu līdz 1999. gada 18. martam, un, no otras puses, atbalsta atlikušo daļu, sākot no šā datuma.

(107) Atgūstamajai atbalsta summai jāietver procenti, kas aprēķināti saskaņā ar vienkāršo procentu metodi (skatīt 101. apsvērumu). Summas, kas atmaksātas saskaņā ar *FOGASA* I līgumu pirms tā grozīšanas, ņemot vērā arī to, ka procentu likme bija zemāka par Komisijas atsauces likmi, nav uzskatāmas par valsts atbalstu, līdz ar to tās nav jāatgūst. Veiktos maksājumus, kas nav saskaņā ar līgumiem maksātās summas, var atskaitīt no summām, kuras jāatgūst kā nelikumīgs un nesaderīgs atbalsts.

***FOGASA* II un *TGSS* līgumi**

(108) Kā norādīts iepriekš, Komisija uzskata, ka Spānija piešķīra nelikumīgu atbalstu kā atmaksas līgumu, kas 1995. gada 30. oktobrī noslēgts ar *FOGASA*, un atmaksas grafika pārskatīšanas līgumu, kas 1996. gada 8. martā noslēgts ar *TGSS*; atbalsts ir pretrunā Līguma 88. panta 3. punktam, un šāds atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu un EEZ līguma darbību.

(109) Ņemot vērā to, ka atbalsts nav likumīgs un saderīgs, tas pilnībā jāatmaksā un jāanulē tā radītā ekonomiskā ietekme. Atmaksājamās summas atbilst visai parāda summai, kas bija *FOGASA* otrā līguma priekšmets un līguma ar *TGSS* priekšmets. Šīm summām jāpieskaita procenti, kas aprēķināti saskaņā ar Komisijas atsauces likmi. Veiktos maksājumus var atskaitīt no atmaksājamām summām.

8. SECINĀJUMS

(110) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir pamats grozīt Lēmumu 1999/395/EK.

(111) Pirmais līgums par atmaksu, kas noslēgts starp *FOGASA* un *SNIACE*, nav uzskatāms par valsts atbalstu.

(112) Atmaksas līguma, kas 1993. gada 3. novembrī noslēgts ar *FOGASA*, atmaksas līguma, kas 1995. gada 30. oktobrī arī noslēgts ar *FOGASA*, un atmaksas grafiku pārskatīšanas līguma, kas noslēgts ar *TGSS*, atkārtota izvērtēšana noved pie secinājuma, ka Spānija piešķīra nelikumīgu atbalstu, kas ir pretrunā Līguma 88. panta 3. punktam, un ka šāds atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu un EEZ līguma darbību.

(113) Ņemot vērā to, ka piešķirtais atbalsts nav likumīgs un saderīgs ar kopējo tirgu, jāpanāk tā atmaksa saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 659/1999 un jāanulē tā radītā ekonomiskā ietekme,

[1] OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.
[2] OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.
[3] (Nav publicēts.)
[4] 83. apsvērums.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumā 1999/395/EK izdara šādus grozījumus.

1. Lēmuma 1. pantu izsaka šādā redakcijā:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"Līgums, kas noslēgts 1993. gada 5. novembrī starp uzņēmumu *Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española SA* (*SNIACE*) un *Fondo de Garantía Salarial* (*FOGASA*), tā noslēgšanas datumā nav uzskatāms par valsts atbalstu saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu.";

b) pēc pirmās daļas iekļauj jaunu daļu šādā redakcijā:

"Turpmāk minētais valsts atbalsts, ko Spānija sniegusi *SNIACE*, nav saderīgs ar kopējo tirgu:

a) līgums, kas 1996. gada 8. martā noslēgts (grozīts ar 1996. gada 7. maija līgumu un vēlāk ar 1997. gada 30. septembra līgumu) starp *SNIACE* un *Tesorería General de la Seguridad Social* par parādu atmaksas grafika pārskatīšanu;

b) līguma, kas 1993. gada 5. novembrī noslēgts starp *SNIACE* un *FOGASA*, izpilde;

c) līgums, kas 1995. gada 31. oktobrī noslēgts starp *SNIACE* un *FOGASA*."

2. Lēmuma 2. un 3. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

"*2. pants*

1. Spānijai jāpanāk no saņēmēja tā atbalsta atmaksa, kas minēts 1. panta otrajā daļā.

2. Summas, kas jāatgūst, ietver procentus, sākot no datuma, kad tās kļuva pieejamas saņēmējam, līdz to pilnīgas atmaksas datumam.

3. Lēmuma 1. panta otrajā daļā minētā atbalsta atgūšana ir tūlītēja un efektīva.

4. Spānija nodrošina, ka šis lēmums tiek izpildīts četru mēnešu laikā no tā paziņošanas brīža.

3. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas brīža Spānija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

a) kopsummu (pamatsummu un procentus), kas jāatgūst no saņēmēja;

b) sīku aprakstu par jau veiktiem un paredzētiem pasākumiem, lai tiktu izpildīts šis lēmums;

c) dokumentus, kas apliecina, ka saņēmējam ir uzdots atmaksāt saņemto atbalstu.

2. Spānija regulāri informē Komisiju par to valsts pasākumu gaitu, kas pieņemti atbilstoši šim lēmumam, līdz tiks pabeigta 1. panta otrajā daļā minētā atbalsta atgūšana. Pēc Komisijas pieprasījuma Spānija nekavējoties iesniedz informāciju par jau veiktiem un paredzētiem pasākumiem, lai izpildītu šo lēmumu. Spānija sniedz arī sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūti no saņēmēja."

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Spānijas Karalistei.

Briselē, 2009. gada 10. martā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Neelie KROES